

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Tadeusz Żyźnowski

w sprawie z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. - Oddziału w W.
przy uczestnictwie R. S. i A. S.

o wpis hipoteki przymusowej, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie
Cywilnej w dniu 14 czerwca 2005 r., zażalenia uczestnika postępowania R. S. na
postanowienie Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 15 lutego 2005 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Ś. postanowieniem z dnia 15 lutego 2005 r. odrzucił kasację
uczestnika postępowania R. S. jako niedopuszczalną z powodu nieprzedstawienia
okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393⁵ k.p.c.).

W zażaleniu (błędnie nazwanym skargą) pełnomocnik uczestnika postępowania
wniósł o uchylenie tego postanowienia, zarzucając, że kasacja spełnia wymagania
przewidziane w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. Podniósł także, że zaskarżone postanowienie
zostało wydane z naruszeniem art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie zaskarżone kasacją zostało wydane przed dniem 6 lutego 2005 r.
Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. (Dz. U. Nr 13, poz. 98) do złożenia i
rozpoznania kasacji uczestnika postępowania stosuje się zatem przepisy kodeksu
postępowania cywilnego obowiązujące do wejścia w życie wymienionej ustawy.

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. jednym z elementów konstrukcyjnych kasacji jest przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Wskazanie tych okoliczności umożliwia Sądowi Najwyższemu dokonanie oceny, czy nie zachodzą podstawy do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393 k.p.c.). Omawiane okoliczności powinny wprost nawiązywać do treści art. 393 k.p.c. To oznacza, że skarżący, aby uczynić zadość wymaganiu kasacji określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., powinien wykazać, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania bądź oczywiste naruszenie prawa (por. uchwała połączonych Izb SN: Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Cywilnej z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7 – 8, poz. 92).

Brak kasacji, polegający na nieprzedstawieniu okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie – jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 listopada 2000r., II CKN 1385/00 (OSNC 2001, nr 3, poz. 51) – powoduje odrzucenie kasacji bez wzywania do jego usunięcia. To stanowisko Sąd Najwyższy uściślił w postanowieniu z dnia 12 grudnia 2000r., V CKN 1780/00 (OSNC 2001, nr 3, poz. 52), stwierdzając, że spełnienie obowiązku określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może polegać na odwołaniu się przez skarżącego do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bez przedstawienia okoliczności wskazanych w wymienionym przepisie, a w postanowieniu z dnia 22 marca 2000r., V CZ 131/00 (OSNC 2000, nr 10, poz. 156) zaznaczył wyraźnie, że jeżeli skarżący nie wskazał w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, to obowiązek ich przedstawienia nie jest spełniony, choćby dały się one wywieść z uzasadnienia kasacji. Z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01 (OSNC 2002, nr 2, poz. 22) wynika zaś, że okoliczności uzasadniające rozpoznanie, o których mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. powinny być – podobnie jak pozostałe elementy przewidziane w tym przepisie – przedstawione w wydzielonej części kasacji, jako odrębny element pisma procesowego.

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości trafność stanowiska Sądu Okręgowego, że kasacja powódki nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie zawiera ona bowiem – wbrew przekonaniu skarżącego – argumentów, które odpowiadałyby jednej z czterech przedstawionych na wstępie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji.

Nie zachodzi także naruszenie art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. Przytoczony przepis nie uzasadnia bowiem – wbrew zarzutowi skarżącego – wyłączenia od udziału w wydaniu zaskarżonego postanowienia tych sędziów, którzy brali udział w wydaniu postanowienia zaskarżonego kasacją, ponieważ oba wymienione postanowienia zostały wydane przez sąd tej samej instancji. Zgodnie zaś z art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. sędzia jest wyłączony z mocy samej ustawy w spawach, w których w instancji niższej brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

Z przedstawionych powodów zażalenie należało oddalić jako bezzasadne (z art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).